

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.986 van 26 maart 2013
in de zaak A. 201.709/XII-6696**

In zake: de NV ACLAGRO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Carlos De Wolf en Anthony Verheggen
kantoor houdend te 9680 Maarkedal
Etikhovestraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE MIDDELKERKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Geert Ampe
kantoor houdend te 8400 Oostende
Kerkstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 september 2011, strekt tot de nietigverklaring van “de gunningsbeslissing d.d. 12 juli 2011 van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Middelkerke” met “als voorwerp de toewijzing van een overheidsopdracht voor aanneming van werken betreffende de renovatie van de Fleriskotstraat in de doortocht van Wilskerke aan [de nv Aannemingen Penninck] en bijgevolg de impliciete weigeringsbeslissing om de betreffende overheidsopdracht te gunnen aan [de nv Alclagro]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 december 2012.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anthony Verheggen, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Vincent Christiaens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De gemeente Middelkerke schrijft een overheidsopdracht aanneming werken uit voor de renovatie van de Fleriskotstraat in de doortocht van Wilskerke. De gunningswijze is de openbare aanbesteding.

3.2. Er worden zes offertes ingediend. De nv Aannemingen Penninck dient de laagste offerte in *ad* 1.960.572,62 euro en verzoekende partij de tweede laagste offerte *ad* 1.978.961,93 euro, bedragen btw inbegrepen.

3.3. In het aanbestedingsverslag wordt bij het prijsonderzoek vermeld dat de totaalprijs van de laagste offerte, dit is deze van de nv Aannemingen Penninck, zich 7,91 % onder de gemiddelde inschrijvingsprijs bevindt.

Wat het “nazicht van de eenheidsprijzen van de laagste inschrijver” betreft wordt in het verslag vermeld:

“Een ‘X’ naast zijn eenheidsprijs wijst erop dat de aannemer een abnormale lage eenheidsprijs heeft voor deze post. Dit is richtingwijzend en [g]eeft aan welke posten zeer krap, zoniet met verlies berekend zijn.”

Als besluit wordt erin vermeld:

“Gezien de laagste inschrijver voldoet wat de totale prijs aangaat en aan de regelmatigheidscriteria van art. 110 en binnen de 15% ligt kan deze inschrijver als regelmatig beschouwd worden en is eveneens volledig in orde qua selectiecriteria waar wij voorstellen de werken te gunnen aan de laagste inschrijver met name de N.V. Penninck [...].”

3.4. Op 12 juli 2011 beslist verwerende partij de opdracht toe te wijzen aan de nv Aannemingen Penninck voor een bedrag van 1.960.572,62 euro.

Hierbij wordt onder meer als volgt overwogen:

“Gelet op het aanbestedingsverslag van de ontwerper nopens de ingediende inschrijvingen zoals opgemaakt door het studie bureau ir. J. Haeghebaert nv;

Gezien de laagst regelmatige inschrijving werd ingediend door Aannemingen Penninck nv [...] voor een totaal bedrag van 1.960.572,62 euro (btw incl.) en derhalve 12,21 % (bedrag excl. btw) lager lag dan het ramingsbedrag (btw excl.).”

3.5. Met een brief van 19 augustus 2011 vraagt verzoekende partij aan verwerende partij een “afdoende gemotiveerd gunningsverslag” in het bijzonder wat de “abnormale eenheidsprijzen” betreft.

3.6. Met een brief van 31 augustus 2011 bezorgt verwerende partij aan verzoekende partij “het addendum aan het aanbestedingsverslag”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. Verwerende partij werpt diverse excepties van gebrek aan belang op. In de eerste plaats zou verzoekende partij geen baat hebben bij haar beroep omdat de overeenkomst gesloten is en een vennootschap geen moreel belang mag worden toegedicht. Een zuiver financieel belang is voorts een zuiver burgerlijk belang “waarvoor de Raad van State niet bevoegd is”. Ook wijst verwerende partij erop dat verzoekende partij niet in orde was met de in het bestek opgelegde selectiecriteria, namelijk inzake registratie en erkenning.

4.2. In het auditorsverslag worden de excepties verworpen; verzoekende partij beschikt over een voldoende moreel belang bij haar beroep en uit de offerte van verzoekende partij blijkt dat zij geregistreerd en erkend is.

5. De Raad van State ziet, mede gelet op het nalaten door verwerende partij van het indienen van een laatste memorie, geen redenen om de terechte conclusie van het auditoraat niet bij te vallen. De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

6. Verzoekende partij voert de schending aan van artikel 15 van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’, van artikel 110, §§ 2 en 3, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 ‘betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken’ en van de beginselen van behoorlijk bestuur, “met name de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel”.

Zij vat haar middel als volgt samen:

“Schending van artikel 15 van de Wet van 24 december 1993, artikel 110, §2 en §3, van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1996; en van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel;

Doordat Verwerende Partij, op basis van het advies van het Studiebureau, heeft vastgesteld dat de offerte van [de nv Aannemingen Penninck] behept was met abnormaal lage eenheidsprijzen, zodat zich bijgevolg de noodzaak opdroeg om met betrekking tot deze eenheidsprijzen een verantwoording op te nemen, waarbij het prima facie abnormaal laag karakter werd weerlegd;

Doordat Verwerende Partij heeft nagelaten om een rechtvaardiging te vragen bij [de nv Aannemingen Penninck] of op basis van haar eigen verantwoording een rechtvaardiging uit te werken, doch, op basis van het advies van het Studiebureau, zich er toe beperkt heeft om een vergelijkende tabel op te stellen, waarbij per individuele inschrijver het aantal prima facie abnormale eenheidsprijzen werd opgeteld, om vervolgens te besluiten dat, nu het totaal aantal in hoofde van [de nv Aannemingen Penninck] lager was dan het aantal bekomen bij Verzoekende Partij, d.i. de tweede gerangschikte, het niet nodig was een prijsverantwoording op te vragen;

Terwijl de ratio legis van het prijsonderzoek, vervat in artikel 110, § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1996, tot doel heeft de aanbestedende overheid te beschermen tegen abnormaal lage prijzen, gelet op de gekende problemen die gepaard gaan met de uitvoering van overeenkomsten afgesloten tegen te lage prijzen;

Terwijl het louter vergelijken van het aantal prima facie abnormaal lage eenheidsprijzen op basis van de eigen beoordelingsmethodiek geen draagkrachtige en in feite en in rechte aanvaardbare motivering uitmaakt, op grond waarvan de individuele prima facie abnormale eenheidsprijzen in een offerte op afdoende wijze worden weerlegd, zodat de betreffende motivering niet draagkrachtig pertinent en afdoende is;

Doordat bijgevolg de Bestreden Beslissing, waarmee de Opdracht wordt toegewezen aan een offerte die behept is met abnormale eenheidsprijzen, waarvan het prima facie abnormaal karakter niet op afdoende wijze is weerlegd, niet berust op rechtens aanvaardbare motieven en bijgevolg artikel 110, § 2 en § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1996 schendt, alsmede het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht;

Doordat bijgevolg Verwerende Partij de Opdracht heeft toegewezen aan een offerte die behept is met abnormaal lage eenheidsprijzen;

Terwijl artikel 110, § 2 van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1996 de absolute nietigheid voorschrijft van offertes die behept zijn met abnormale prijzen en een dergelijke offerte bijgevolg uit de gunningsprocedure worden geweerd;

Terwijl Verwerende Partij de Opdracht, in het kader van een aanbestedingsprocedure, slechts kan toewijzen aan de laagste regelmatige

offerte en de substantieel onregelmatige offertes uit de gunningsprocedure moet weren in toepassing van artikel 15 van de Wet van 24 december 1993.”

Zij wijst er in haar toelichting op dat uit het aanbestedingsverslag blijkt dat de nv Aannemingen Penninck een offerte heeft ingediend “waarbij wat betreft bepaalde posten, er sprake is van een berekening die ‘zeer krap, zoniet met verlies berekend zijn’” wat betekent dat deze offerte “minstens prima facie behept is met abnormaal lage prijzen”.

Toen verzoekende partij aan verwerende partij nadere toelichting vroeg met betrekking tot het uitgevoerde prijsonderzoek heeft verwerende partij haar “een addendum aan het gunningsverslag” bezorgd:

“Addendum aan het aanbestedingsverslag punt 6.1:

De EH-prijzen van de 6 inschrijvers werden onderworpen aan de wettelijke formule ter controle op abnormale lage EH prijzen -de abnormaal hoge werden indicatief ook gecontroleerd- deze werden vervolgens vergeleken op volgende punten:

1/ De procentuele verhouding van de totale abnormale lage prijzen tov hun totale inschrijvingsprijs van de inschrijvers werden vergeleken:

% verhouding van de totale abnormale prijzen tov de totale inschrijvingsprijs					
Penninck nv	Aclagro nv	De Waele nv	Aswebo nv	Verhelst nv	Norre Behaegel nv
20,95 %	21,52 %	11,33 %	12,6 %	9,38 %	36,97 %

2/ De procentuele verhouding van de totale abnormale lage prijzen tov de grens (gecorrigeerd gemiddelde-15%)

% verhouding van de totale abnormale prijzen tov de totale grens					
Penninck nv	Aclagro nv	De Waele nv	Aswebo nv	Verhelst nv	Norre Behaegel nv
22,70 %	23,64 %	12,59 %	15,23 %	12,07 %	47,78 %

3/ Hierna vindt u de tabel terug met de aanduiding van de abnormaal lage en indicatief de abnormaal hoge EH-prijzen.

[volgen tientallen bladzijden meetstaat over alle inschrijvers met alle posten waarbij de posten met ‘de abnormaal lage en indicatief de abnormaal hoge EH-prijzen’ zijn aangeduid met een X]

4/ De impact van de individuele lage prijzen tov de totale inschrijving:

Impact van de individuele lage prijzen tov de totale inschrijving						
	Penninck nv	Aclagro nv	De Waele nv	Aswebo nv	Verhelst nv	Norre- Behaeghe l nv
Aantal						
1%-2%	2	4	0	2	1	4
2%-3%	1	1	0	1	1	1
3%-4%	1	0	0	0	0	
4%-5%		1	0	0	0	

Besluit:

Uit vergelijking van de bovenstaande punten blijkt dat de laagste inschrijver gunstig en regelmatig is nl de % verhoudingen abnormale lage prijzen liggen lager dan bij de tweede laagste inschrijver zowel tov hun totale inschrijvingsprijs als tov de grens (gecorrigeerde gemiddelde – 15%). Mede is de impact van de individuele lage prijzen op de totale inschrijving minder groot dan bij de tweede laagste inschrijver.

In overleg met het opdrachtgevend bestuur werd dan ook geen verdere prijsverantwoording opgevraagd.”

Verwerende partij beslist dan om geen prijsverantwoording aan de nv Aannemingen Penninck te vragen “op basis van de motivering dat de procentuele verhouding van het aantal *prima facie* abnormale eenheidsprijzen bij [deze inschrijver] lager ligt dan bij Verzoekende Partij en dat de gevolgen van de individuele lage eenheidsprijzen op de totale inschrijving bij [de nv Aannemingen Penninck] minder groot is dan bij de tweede laagste inschrijver”. Dergelijke motivering kan volgens verzoekende partij niet overtuigen omdat ze “in essentie te herleiden [is] tot de vraag of Verzoekende Partij, in haar hoedanigheid van tweede gerangschikte inschrijver, een belang heeft bij het formuleren van wettigheidskritieken die met betrekking tot de gunningsbeslissing worden geformuleerd”. “Of concreter uitgedrukt: Jan is zwart, maar Piet is nog zwarter, dus Jan is wit.” Verzoekende partij heeft zekerlijk een belang daar verwerende partij haar offerte niet als onregelmatig heeft beschouwd en zij hierop niet mag terugkomen.

De motivering in de bestreden beslissing schendt volgens verzoekende partij het voornoemd artikel 110, §§ 2 en 3, omdat verwerende partij, niettegenstaande de *prima facie* abnormale eenheidsprijzen, toch niet overgaat tot een prijsonderzoek; zij beperkt zich tot een oplijsting van een aantal

prima facie abnormale eenheidsprijzen en het oordeel dat dit aantal bij de offerte van de nv Aannemingen Penninck lager ligt dan bij de offerte van verzoekende partij. Het argument dat er een *prima facie* normale totaalprijs is, vormt evenmin een afdoende verantwoording voor de abnormale eenheidsprijzen. Een onderzoek naar eenheidsprijzen is noodzakelijk in het kader van een onderzoek naar zogenaamde *front loading*.

7. In haar memorie van wederantwoord merkt verzoekende partij onder meer op dat een abnormale prijs moet worden verantwoord aan de hand van inhoudelijke rechtvaardigingen; de motivering van verwerende partij om te stellen dat de prijzen van de nv Aannemingen Penninck verantwoord zijn, is geen aanvaardbare inhoudelijke rechtvaardiging.

Ook wijst zij erop dat voor zover verwerende partij zich beroept op haar discretionaire bevoegdheid inzake prijsonderzoek, deze bevoegdheid beperkt is en begrensd door bijvoorbeeld de rechtvaardigingen die zij mag aannemen.

Beoordeling

8. Verzoekende partij heeft belang bij het middel in de mate dat zij meent dat verwerende partij bij het prijsonderzoek het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden door geen prijsverantwoording te vragen.

9. Verwerende partij heeft qua onderzoek naar abnormale prijzen in de eerste plaats vastgesteld dat de laagste inschrijver, de nv Aannemingen Penninck, geen abnormale totaalprijs heeft ingediend. Dit wordt niet betwist.

10. Vervolgens wordt in het gunningsverslag, samengenomen met het addendum, vermeld dat er een nazicht van de eenheidsprijzen plaatsvindt. Niet alleen de offerte van de nv Aannemingen Penninck wordt bestudeerd, ook die van de andere inschrijvers.

Er wordt een 'X' geplaatst naast de eenheidsprijzen die abnormaal laag dan wel hoog zijn. Zowel bij de offerte van verzoekende partij als bij die van de nv Aannemingen Penninck worden er tientallen eenheidsprijzen aangestipt als abnormaal laag of hoog.

Alsdan worden de abnormaal lage eenheidsprijzen cijfermatig beoordeeld om, zo lijkt, het belang ervan in te schatten in functie van een al dan niet vragen naar prijsverantwoording.

In een eerste beweging wordt per offerte de procentuele verhouding berekend van de totale abnormale prijzen van die offerte ten opzichte van de totale offerteprijs.

In een tweede beweging wordt per offerte de procentuele verhouding berekend van de totale abnormale prijzen van die offerte ten opzichte van "de grens (gecorrigeerd gemiddelde – 15 %)".

In een derde beweging ten slotte wordt de impact van de lage prijzen per offerte ten opzichte van de totale offerte weergegeven waarbij in categorieën van financiële belangrijkheid (welk percentage van de totale offerte vertegenwoordigt een lage prijs) deze prijzen worden gerangschikt. Aldus wordt vastgesteld dat de nv Aannemingen Penninck twee abnormaal lage eenheidsprijzen heeft en verzoekende partij vier in de categorie prijzen die 1 tot 2 % vertegenwoordigen in de totale prijs, de nv Aannemingen Penninck en verzoekende partij elk één zo'n prijs heeft in de categorie prijzen die 2 tot 3 % vertegenwoordigen, de nv Aannemingen Penninck één zo'n prijs heeft en verzoekende partij geen in de categorie prijzen die 3 tot 4 % vertegenwoordigen en ten slotte de nv Aannemingen Penninck geen zo'n prijs heeft en verzoekende partij één in de categorie prijzen die 4 tot 5 % vertegenwoordigen in de totale prijs.

Als besluit wordt er gesteld dat er geen prijsverantwoording wordt gevraagd; enerzijds wordt opgemerkt dat de lage prijzen van de laagste offerte gunstiger liggen dan die van verzoekende partij, namelijk de procentuele verhoudingen abnormale lage prijzen liggen lager zowel ten opzichte van hun

totale offerteprijs als ten opzichte van “de grens”, anderzijds dat de impact van de individuele lage prijzen op de totale offerte minder groot is dan bij de tweede laagste offerte.

11. Aangezien verwerende partij de offerte van de nv Aannemingen Penninck niet wenste af te wijzen wegens blijkbaar abnormaal lage eenheidsprijzen was zij niet verplicht deze inschrijver met toepassing van artikel 110, § 3, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 ‘betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken’ om een verantwoording te vragen. Dit neemt echter niet weg dat het een plicht is voor de aanbestedende overheid na te gaan of deze offerte geen abnormale prijzen bevat, onderzoek dat moet gebeuren met in acht name van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zoals opgemerkt heeft verwerende partij dit onderzoek gevoerd door, volgens een niet betwiste formule, de abnormaal lage eenheidsprijzen met een ‘X’ aan te merken; over deze posten wordt in het aanbestedingsverslag gesteld dat de aanduiding ervan richtingwijzend is en aangeeft welke posten zeer krap zoniet met verlies berekend zijn. Het loutere feit dat deze formule in voorliggend geval tientallen abnormaal lage eenheidsprijzen (en trouwens evenzeer tientallen abnormaal hoge eenheidsprijzen) reveleerde, betekent niet *ipso iure* dat verwerende partij verplicht was een prijsverantwoording te vragen.

Verwerende partij heeft hieruit de relevantie berekend met de drie voormelde ‘bewegingen’.

Hieruit mocht verwerende partij afleiden dat de kwestieuze eenheidsprijzen een kleine impact hadden op de opdracht onder meer omdat het aantal abnormaal lage prijzen zich blijkbaar situeert bij posten die slechts een fractie uitmaken van de totaalprijs. Die vaststelling van verwerende partij gaat zelfs meer op bij de offerte van de nv Aannemingen Penninck dan bij die van verzoekende partij. Ze vermocht voor verwerende partij volstaan om geen prijsverantwoording te vragen.

Verzoekende partij die de offerte van de nv Aannemingen Penninck, deel van het administratief dossier, kon inzien, heeft geen elementen in haar memorie van wederantwoord bijgebracht die deze vaststelling concreet, dit is aan de hand van posten uit de offerte van de nv Aannemingen Penninck die volgens verzoekende partij abnormaal laag zouden zijn en aanleiding zouden moeten hebben gegeven tot het vragen van een prijsverantwoording, bekritisieren. Verzoekende partij laat dan ook na op die wijze de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel aan te geven, laat staan haar argumentatie inzake de zogenaamde *front loading* hard te maken.

12. Het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van verzoekende partij

13. In ondergeschikte orde voert verzoekende partij de schending aan van artikel 15 van de wet van 24 december 1993, van de formele-motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van het gelijkheidsbeginsel.

Zij vat haar middel als volgt samen:

“Doordat Verwerende Partij naar aanleiding van de analyses van de offertes, zoals uitgevoerd door het door haar aangestelde Studiebureau, tot de vaststelling is gekomen dat de offerte van [de nv Aannemingen Penninck] behept is met abnormale eenheidsprijzen, doch niettegenstaande deze vaststelling heeft nagelaten om met betrekking tot deze prima facie abnormaal lage prijzen een prijsverantwoording te vragen bij [de nv Aannemingen Penninck] of op basis van andere objectieve elementen alsnog te rechtvaardigen dat de betreffende eenheidsprijzen als normaal kunnen worden aangemerkt; Doordat Verwerende Partij zich er integendeel toe beperkt heeft om, op basis van een overzichtstabel, het aantal abnormale eenheidsprijzen in de verschillende offertes te bepalen en vervolgens vast te stellen dat, nu het aantal abnormale eenheidsprijzen in de offerte van [de nv Aannemingen Penninck] lager is dan het aantal in de offerte van de tweede

gerangschikte, d.i. Verzoekende Partij, het niet nodig is om een prijsverantwoording te vragen;

Terwijl de formele motiveringsplicht vereist dat, in het kader van een prijsonderzoek, de rechtvaardiging met betrekking tot de prima facie abnormaal lage eenheidsprijzen dient te berusten op juridische en feitelijke overwegingen die afdoende zijn, teneinde de belanghebbenden in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht ter beschikking stelt; Doordat bijgevolg de Bestreden Beslissing een schending inhoudt van de formele motiveringsplicht, zoals geconcretiseerd in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

Doordat de Bestreden Beslissing bovendien ook het gelijkheidsbeginsel schendt nu, in het kader van de beoordeling van de abnormale prijzen, niet alleen werd verzuimd om een deugdelijke en pertinente prijsverantwoording te vragen, doch bovendien ook, met het oog op de behandeling van de verschillende inschrijvers, bij het betreffende prijsonderzoek werd gebruik gemaakt van een niet-pertinent en bijgevolg ondeugdelijk onderscheidingscriterium, zodat de Bestreden Beslissing ook het gelijkheidsbeginsel schendt;

Terwijl thans, op grond van artikel 15 van de Wet van 24 december 1993, Verwerende Partij de Opdracht in het kader van een aanbestedingsprocedure enkel kan toewijzen aan de laagste regelmatige offerte en de substantieel onregelmatige offertes uit de gunningsprocedure moeten worden geweerd.”

14. In haar memorie van wederantwoord wijst zij erop dat in de bestreden beslissing zelf door verwerende partij een overweging inzake het niet abnormaal vinden van de prijzen diende te zijn opgenomen, wat hier niet het geval is.

15. In haar laatste memorie benadrukt verzoekende partij dat de opgegeven motivering niet afdoende is in de zin van de formele-motiveringswet.

Beoordeling

16. Voor zover dit middel geen herhaling is van het eerste middel, in het bijzonder wat de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel betreft, merkt de Raad van State op dat de bestreden beslissing gemotiveerd is door uitdrukkelijk te vermelden dat de opdracht wordt toegewezen aan de laagste regelmatige inschrijver. De hier gehanteerde gunningswijze is de openbare

aanbesteding; in beginsel is de vermelding dat de opdracht wordt toegewezen aan de laagste regelmatige inschrijver een afdoende formele motivering.

De offerte van de nv Aannemingen Penninck werd regelmatig geacht. Uit de beoordeling van het eerste middel moet worden afgeleid dat verzoekende partij niet aantoont dat verwerende partij anders moest beslissen. Verzoekende partij toont niet aan dat de formele-motiveringsplicht vereist dat verwerende partij in de bestreden beslissing meer motieven zou vermelden dan zij deed. De gunningsbeslissing verwijst trouwens naar het gunningsverslag met addendum waarover verzoekende partij beschikte bij het indienen van haar beroep.

17. Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 maart 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest